

Garsiausios
Siaubų
ir
paslapčių
istorijos

Perpasakojo Stefania Leonardi Hartley

Alma littera
VILNIUS / 2021

Nepaprasta daktaro Džekilo ir pono Haido istorija

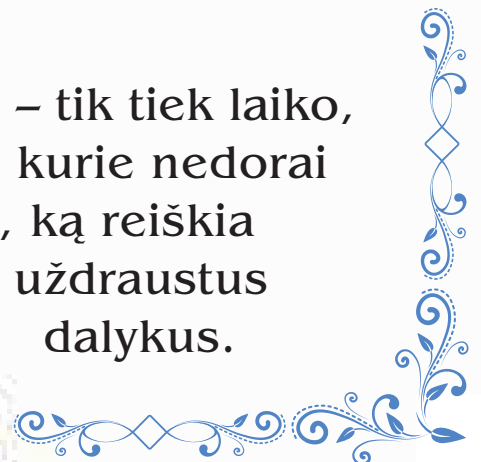
R. L. Stivensono (Stevenson) apysaka

Iliustravo Fabianas Fiorinas (Fabiano Fiorin)

Labai seniai Londone, dailiame name, gyveno garsus daktaras vardu Džekilas. Jis buvo pavyzdingas miestietis, visų gerbiamas ir mylimas. Tačiau kartais jį apimdavo nenumaldomas noras padaryti ką nors negero. Žinoma, daktaras, ir dar toli gražu ne jaunuolis, negalėjo leisti sau krėsti žmonėms piktas išdaigas, tad Džekilas visada užgniauždavo blogas mintis ir elgdavosi deramai. Būdamas mokslininkas, Džekilas dažnai užsidarydavo savo laboratorijoje ir kurdavo naujus vaistus bei keistus mišinius. Vieną niūrią žiemos popietę, kai vėjas plėšė nuo stogų čerpes, o į langus barbeno lietus, jam kilo nuostabi mintis:

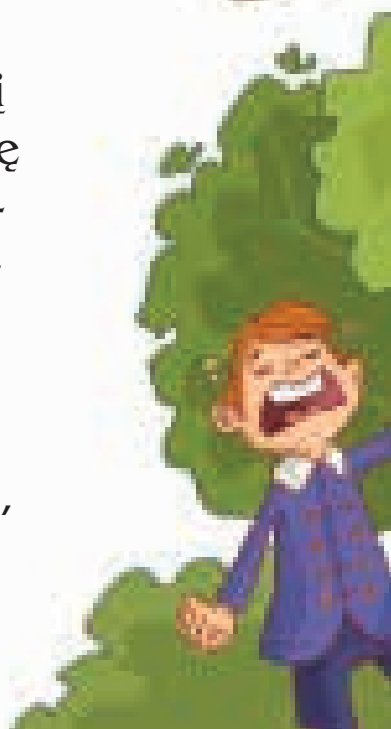
„Aš sukursiu stebuklingą gėrimą, trumpam paversiantį mane kitu žmogumi. Tada galėsiu krėsti niekšybes, kurias man taip knieti krėsti, ir niekas neišdrįs sakyti: „Mes žinome, kad tai tu!“

Jis neketino likti kitu žmogumi amžinai – tik tiek laiko, kad spėtų nubausti visus tuos, kurie nedorai su juo elgėsi, ir pajusti, ką reiškia daryti uždraustus dalykus.

Daktaras subėrė baltus miltelius į buteliuką ir raudonas skystis pradėjo kunkuliuoti, virto violetiniu, o tada žaliu. Jis siaubingai dvokė siera, tačiau Džekilas išgėrė jį vienu mauku ir... pokšt! Pavirto į baisų, bjauriai išsiviepusį senį piktomis akimis. Jis iš karto puolė į gatvę ir pavogė keletą pyragaičių iš saldumynų parduotuvės. Sprukdamas nuo pardavėjo apvertė dėžes su daržovėmis bei vaisiais ir taip spyrė į kamuolį, su kuriuo žaidė vaikai, kad jis įstrigo medyje. Verkdami vaikai nubėgo pasiskusti tėvams, bet kol šie pasirodė parke, paslaptingas nedorėlis jau buvo leidęsis

į kojas. Skubėdamas į savo laboratoriją, jis vėl išgėrė stebuklingo gėrimo ir atvirto visų gerbiamu daktaru Džekilu. Keletas mamų ir tėčių nusekė paskui jį ir pabeldė į jo namų duris. Jie buvo įtūžę.

Tačiau kai Džekilas atidarė duris, jie atpažino daktarą ir atsiprašė jo už sutrukdyimą, nes pamanė, kad supainiojo namus. Nuo tada, kai tik daktarą apimdavo noras padaryti ką nors blogo, jis virsdavo vyru, kurį nusprendė pavadinti ponu Haidu.

Taigi, jis visada likdavo nenubaustas.

Greitai laikraščiai tik ir terašė apie paslaptingojo pono Haido piktadarybes: policija jų vaikėsi, bet jai taip ir nepavyko sučiupti nedorėlio. Vis dėlto, laikui bėgant, stebuklingas gėrimas tapo nebe toks galingas ir tam, kad virstų ponu Haidu, daktarui tekdavo išgerti dvigubą dozę. Jo geriausias draugas ir kaimynas advokatas Atersonas pastebėjo, kad iš Džekilo namų dažnai išeina ir vėl į juos grįžta šlykštus senis. Jam tai pasirodė įtartina. Vieną dieną

Atersonas nekviestas užsuko pas Džekilą išgerti puodelio arbatos. Jie jaukiai sėdėjo svetainėje valgydami pyragaičius ir Atersonas staiga paklausė:

– Džekilai, brangus drauge, sklinda gandai, kad tavo namuose dažnai lankosi blogi žmonės, tokie kaip ponas Haidas...

Atersonas palietė opią temą ir Džekilas įniršo. – Neįsivaizduoju, apie ką tu kalbi! – sušuko jis ir šiurkščiai išstūmė draugą pro duris.

Daktaras ir toliau krėtė šunybes. Viena rytą jis, kaip įprastai, pabudo savo lovoje. Bet, pramerkęs akis, vietoj savo gražių rankų pamatė susiraukšlėjusias, plaukuotas to nevidono letenas. Nusimetęs apklotus, jis kaip nuplikytas iššoko iš lovos ir puolė prie veidrodžio.

Dideliam savo siaubui, jame išvydo Haidą, į kurį netyčia pavirto naktį! Dabar kas rytą gerasis daktaras pabudavo kaip blogasis ponas Haidas. Tik išmaukęs litrus stebuklingo gėrimo Džekilas galų gale vėl tapdavo savimi. Geriant tokiais kiekiais, mišinys greitai baigsis ir jis amžiams liks ponas Haidas! Ši mintis nedavė jam ramybės. Staiga jis suprato, kad nebevaldo padėties: vieną dieną netyčia pavirto Haidu vaikščiodamas parke. Kitą kartą tai atsitiko kirpykloje, o trečią kartą – kai jis buvo koncerte.

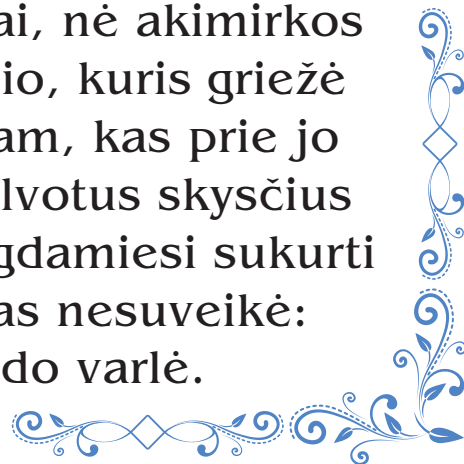
Džekilas jautėsi be galo nesmagiai, tuo labiau kad policija paskelbė apie atlygį tiems, kas suteiks informacijos apie nusikaltėlį. Po dar vieno nevalingo virsmo daktaras išgėrė paskutinius mišinio lašus, kad vėl taptų savimi. Jis užsidarė laboratorijoje, ketindamas paruošti daugiau stebuklingo gėrimo, deja... jo laukė dar viena nemaloni staigmena.

– Kokia nelaimė! Koks žiaurus netikėtumas!
Aš pamečiau sudedamųjų dalių sąrašą!

– sušuko jis, išgriozdęs visą laboratoriją. Jam nebeliko kitos išeities, kaip kreiptis pagalbos į bičiulius mokslininkus iš Karališkosios draugijos. Džekilas stojo prieš garsiausius Londono mokslo šviesulius ir papasakojo jiems savo istoriją:

– Brangūs kolegos. Turiu jums prisipažinti, kad pakliuvau į didelę bėdą.

Jis paaiškino jiems, kad sukūrė baisųjį gėrimą ir, deja, pametė jo receptą. „Jei aš neturėsiu gėrimo pabudęs rytoj ryte, visą likusį gyvenimą praleisiu kaip...“ – vos ištaręs šiuos žodžius, Džekilas žnektelėjo ant žemės ir visų akivaizdoje ėmė raitytis iš skausmo. Kai jis atsikėlė, jau buvo virtęs ponu Haidu. Per auditoriją nuvilnijo siaubo šūksniai. Vieni mokslininkai, nė akimirkos nedvejodami, puolė prie įniršusio senio, kuris griežė dantimis lyg ruošdamasis įkasti bet kam, kas prie jo prisiartins. Kiti paskubomis maišė spalvotus skysčius ir kristalinius miltelius, beviltiškai stengdamiesi sukurti priešnuodį. Deja, pirmą kartą gėrimas nesuveikė: Haidas dingo, o jo vietoje atsirado varlė.

Antrą kartą gėrimas jį paver-
tė krokodilu, plačiai šiepian-
čiu nasrus. Išsigandę moks-
lininkai sušuko:

– Dieve brangus, mes
negalime dar kartą
suklysti! Jei paversime
jį žuvimi ar skruzdėle,
kaip jis išgers gėrimą?
Niekaip!

Laimei, trečią kartą jiems
pavyko tinkamai parinkti
sudedamąsias mišinio

dalis ir... štai! Prieš juos atsirado daktaras Džekilas, šiek tiek pavargęs, bet gyvas ir sveikas. Nuo tada, kilus blogoms mintims, daktaras jų atsikratydavo taip energingai, kaip būtų vijęs šalin baisųjį poną Haidą, jei šis būtų pasibeldęs į jo duris. Ačiū Dievui, ponas Haidas niekada nebegrižo.

Turiny

- 6 Nepaprasta daktaro Džekilo
ir pono Haido istorija
- 16 Kentervilio pilies vaiduoklis
- 26 Mumijos prakeiksmas
- 36 Legenda apie Snaudžiantį slėnį
- 46 Frankenšteinas
- 56 Operos vaiduoklis
- 66 Baskervilių šuo
- 76 Drakula
- 86 Skrajojantis Olandas
- 94 Dorianio Grėjaus portretas
- 104 Vilkų vadas
- 114 Pailga dėžė

